

عنوان مقاله:

مبانی عملگرایی اندیشه موعودگرایی در گفتمان سیاست خارجی امام خمینی(س)

محل انتشار:

فصلنامه علمی پژوهشی متین (امام خمینی و انقلاب اسلامی)، دوره 22، شماره 87 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

امیر رضائی پناه - مدرس دانشگاه و دکتری علوم سیاسی دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.

امیرمحمد حاجی یوسفی - دانشیار علوم سیاسی و روابط بینالملل دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

مقاله پیش رو به دنبال واکاوی مبانی عمل گرایی اندیشه موعودگرایی و مسیانيسم شیعی- اسلامی (مهدویت) در گفتمان سیاست خارجی امام خمینی است. بر این اساس پرسش اصلی این است که «اندیشه موعودگرایی به چه نحو و بر اساس چه مولفه ها و روندهایی در گفتمان سیاست خارجی امام خمینی مفصل بندی شده و این خوشه نشانگانی چه تاثیراتی بر ساختار کلان سیاست خارجی ج.ا.ایران گذاشته است؟». در مقام پاسخ فرضیه مقدماتی بدین صورت طرح می شود: «گفتمان سیاست خارجی امام خمینی عموماً متوجه بعد عمل گرایی اندیشه موعودگرایی بوده و بر این بنیاد، در پرتو دوگانه مستضعف - مستکبر، سه سطح ایدئولوژیک (مبانی و منابع هویت پایه)، استراتژیک (حوزه سخت افزار قدرت؛ امنیت و توسعه ملی) و دیپلماتیک (مبتنی بر تحقق منافع ملی) را برای سیاست خارجی ج.ا. ایران مفصل بندی می نماید». در این رویکرد که شاید بتوان از آن با عنوان واقع گرایی آرمان نگر یادکرد، موعودگرایی شیعی یا همان ایده مهدویت در حدفاصل یک امر تاریخی و نص دینی و یک امر اجتماعی دیده می شود. چهارچوب نظری و روش شناسی نوشتار استوار بر ترکیب نشانه شناسی مکتب اسکس و نظریه تحلیل گفتمان انتقادی نورمن فر کلاف است

کلمات کلیدی:

امام خمینی، دگرسازی مستضعف - مستکبر، سیاست خارجی ج.ا.ایران، موعودگرایی و مسیانيسم شیعی - اسلامی، مهدویت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1819575>

